

USTANOVENIE SLOVENSKEJ PSYCHOLOGICKEJ SPOLOČNOSTI

Dňa 11. októbra 1958 sa konalo ustanovujúce valné zhromaždenie Slovenskej psychologickej spoločnosti. Po otvorení zasadnutia dr. M. Bažánym, vedúcim Psychologického laboratória SAV, prehovoril za Slovenskú akadémiu vied akademik Igor Hrušovský, predseda I. sekcie. Za ČSAV valné zhromaždenie pozdravil a niektoré úlohy Spoločnosti na Slovensku uviedol člen-korešpondent ČSAV Vilém Chmelař.

Prof. Anton Jurovský, doktor pedagogických vied, predniesol potom referát na tému: Význam založenia Slovenskej psychologickej spoločnosti pre ďalší rozvoj psychológie na Slovensku. Podal v ňom stručný prehľad doterajšieho vývoja slovenskej psychológie, pričom podrobnejšie rozviedol jej dnešný stav. Založenie Slovenskej psychologickej spoločnosti bude mať význam predovšetkým v tom, že zorganizuje a stmelí psychológov pracujúcich na rôznych pracoviskách. Bude sa ním tiež podnecovať a podporovať psychologická práca po stránke teoretickej a bude sa podporovať širšie zavádzanie psychologických poznatkov do praxe. Reprezentatívna úloha Spoločnosti bude spočívať v zastupovaní slovenských psychologických pracovníkov na domácich i zahraničných fórach.

Za predsedu Spoločnosti bol potom jednohlasne zvolený prof. Jurovský, za členov predsedníctva výboru dr. Bažány, doc. Pardel, dr. Jurčo, dr. Daniel.

V závere zasadnutia bolo prijaté uznesenie, v ktorom sú formulované niektoré konkrétne úlohy Spoločnosti. Uvádza sa predovšetkým úloha vypracovať plán rozvoja psychologickej vedy na Slovensku, evidovať psychologické pracoviská a pracovníkov ako aj koordinácia výskumných úloh. Má sa prehĺbiť spolupráca s českou psychológiou a majú sa nadviazať styky s niektorými pracoviskami v zahraničí. Zhromaždenie uložilo výboru, aby spolupracoval pri zakladaní nových psychologických pracovísk na Slovensku a vypracoval smerný plán systemizácie psychologických miest na rôznych pracoviskách. Výbor má tiež zorganizovať doškoľovanie psychológov účinkujúcich v praxi ako aj vypracovať plán psychologických publikácií.

V rámci valného zhromaždenia sa konali aj zasadnutia sekcií Spoločnosti (pre teo-

retické a metodické otázky, pre otázky výchovnej, zdravotníckej a hospodárskej psychológie). Na týchto zasadnutiach boli zvolení funkcionári sekcií a prediskutovali sa otázky týkajúce sa práce sekcií.

J. Daniel

ZALOŽENÍ POBOČKY ČESKOSLOVENSKEJ PSYCHOLOGICKEJ SPOLEČNOSTI V BRNĚ

Dne 25. října 1958 se konala v psychologickém ústavu v Brně pravidelná pracovní porada moravské skupiny psychologické subsekce při psychiatrické sekci Čs. lékařské společnosti J. E. Purkyně. Zúčastnili se jí i pedagogičtí psychologové a psychologové práce. Program pracovní porady měl dvě části. Prvá část byla odborná, druhá byla věnována založení pobočky Československé psychologické společnosti v Brně.

Ustavující schůzi pobočky zahájil jménem Československé akademie věd a jménem Československé společnosti psychologické nositel vyznamenání Za vynikající práci prof. dr. V. Chmelař. V úvodu svého programového referátu přivítal předsedu Komise pro psychologii a předsedu Československé společnosti psychologické prof. dr. J. Doležala. Vyslovil uspokojení nad dosavadním slibným rozvojem spolupráce mezi českými, moravskými a slovenskými psychology a přesvědčení, že se tato spolupráce ještě více prohloubí. Je to nezbytné především proto, aby psychologie v období dovršení socialismu mohla co nejúčinněji napomáhat hospodářské a kulturní výstavbě naší vlasti.

Ve zhuštěném historickém přehledu psychologie v Brně za posledních asi 40 let ukázal prof. Chmelař mimo jiné, jak již v minulosti věnovali moravští psychologové účinně svou péči zejména mládeži. Připomněl, že před druhou světovou válkou byla v Brně založena »Společnost pro výzkum dítěte a péči o dítě«. Její snahy podporovali prof. Babák a prof. Rostohar a ostatní brněnští psychologové. Členem výboru byl prof. Chmelař a doc. Konečný. Společnost organisovala sjezdy pro výzkum dítěte, z nichž dva se konaly s účastí slovenských vědeckých pracovníků. V tomto období se na Moravě velmi rozšířily poradny pro volbu povolání (bylo jich 70); každá měla svého psychologa - poradce. V Brně byla zemská poradna, kterou vedl po prof. Chlupovi prof. Chmelař. Student-